

विभागः । ज्ञाननिदानकदाचोकारतोऽस्यानोयः प्रति-
विम्बरूप एव सम्बन्धो न तु संयोगमात्रमतिप्रसङ्गा-
दित्यसङ्गदोषेदितम् । विष्णुदेः सर्वसाक्षित्वं त्विन्द्र-
यादिव्यवधानाभावमात्रेण गोणम् । अक्षयसम्बन्धात्
साक्षित्वमिति पाठे त्यक्तमत्र बुद्धिः करणत्वसामान्यात् ।
तथा यथोक्तात् प्रतिविम्बरूपात् सम्बन्धादित्यर्थः भा०
तत्रैव अन्यत्र “सुप्प्रदायासाक्षित्वम् सुप्प्रदायासा-
ख्यायस्य बुद्धिनिष्ठस्य साक्षित्वमेव पुंसीत्यर्थः । तदुक्तम्
“जापत् स्त्रः सुप्प्रं च शुभतो बुद्धिदत्तयः । तासां
विलक्षणो जीवः साक्षित्वेन व्यवस्थितः” । इति तासां
बुद्धिदत्तानां साक्षित्वेन तद्विलक्षणो जापदायास्या-
रहितो निर्णीत इत्यर्थः । तत्र जापदायासाख्येन्द्रियद्वारा
बुद्धेर्विषयाकारः परिणामः । समापस्या च संस्कार-
मात्रजन्यसादृश्यः परिणामः । सुप्प्रदायासा च द्विवि-
धाऽहं समपचयभेदेन । तत्राहं बदे विषयाकारा दृष्टिर्न
भवति । किन्तु अगतसुखदुःखमोहाकारैव बुद्धिदत्त-
भवति अन्यद्योत्यतस्तस्य सुखमदमसाप्समित्यादिदृष्ट-
दुष्प्रिकाशीनसुखादिकरं चातुपत्तेः । तदुक्तं व्यास-
स्मृतौ “सुप्प्रं हं समपचयः परितोषादिति” । समपचये
तु बुद्धेर्दृष्टिचामात्राभावो मरणादाविद्य भवति । अन्यथा
समाधिसुप्प्रमोक्षेण जगद्व्यवस्थेनागमिच्छातुपत्ते-
रिति । सा च समपसुप्प्रमिदं त्वभावरूपेति पुरुषस्तत्-
साक्षी न भवति पुरुषस्य दृष्टिमात्रसाक्षित्वात् । अन्यथा
संस्कारादेरपि भ्रष्टस्य साक्षिमात्रतापत्तेः । सुप्प्रदा-
दिसाक्षित्वं तु तादृशबुद्धिदत्तानां प्रकाशनमिति
व्याख्यानः” । [वेदान्त०]

साक्षिभास्य त्रि० शत० । साक्षिमात्रप्रकाशे बुद्धिदत्तप्रादौ
साक्ष्यं न० साक्षिणो भावः कर्म वा षष्ठम् । १ व्यवहारविषय-
दृष्टदत्तान्तकथनरूपे साक्षिकर्मणि शतशब्दे च “समस्तदर्थ-
नात् साक्ष्यं त्रयस्याज्ञेय सिध्यति” मनुः ।

सागर पु० सगरं निर्वृतः अथ । १ सहरं अमरः २ सग-
भेदे पुंस्त्री० शब्दच० । १ मर्याभेदे संख्याशब्दे दशमम् ।
सागरगामिनी स्त्री सागरं गच्छति गम+गिनि न शत्वम् ।
। नद्यां १ शब्दे लायाञ्च राजनि० ।

सागरनेमि स्त्री सागरः नेमिरिव वेदनाकारो यस्याः ।
पृथिव्यां ऐमच० । [ऐमच० ।

सागरमेखला स्त्री सागरो मेखलेव यस्याः । पृथिव्यां
सागराक्षय पु० सागरं साक्ष्यो यश्च । १ रूपे शब्दच० ।

सागरीत्य न० सागराद् उत्तिष्ठति उद्+स्था क । साहर-
नवणे राजनि० ।

साग्नि(क) पु० सहाग्निगः अग्निहोत्रेण वा कण् । १ श्रौत-
स्मार्त्ताः सयुक्ते २ अग्निहोत्रिणि द्विजे । ।

साङ्ख्येयं न० सङ्ख्यस्य भावः षष्ठम् । १ परस्परभावसामाना-
धिकरण्ये सत्येकाधिकरणदृष्टित्वरूपे न्यायोक्ते जातिवा-
धके दोषभेदे सङ्ख्यशब्दे ५।६। पु० दशमम् २ सङ्ख्य-
धर्मे च । [सि०को० ।

साङ्ख्यं त्रि० सङ्ख्येन निर्वृतः सङ्ख्यं अथ । सङ्ख्यजनजाते
साङ्ख्यति पु० वैयाघ्रपद्यागोत्रस्य प्रवरे सनिभेदे “वैयाघ्रपद्या-
गोत्राय साङ्ख्यति प्रवराय च” भोज्यतांशमन्त्रः ।

साङ्गं त्रि० सहाङ्गेन । अङ्गयुक्ते “तस्मात् साङ्गधीत्येव”
“साङ्गं तत् क्रियते पुनः” इति च स्मृतिः ।

साङ्गतिकं त्रि० सङ्ख्या निवृत्तः ठक् । सङ्गतिविधौ युक्ते ।
साचि अथ्य० सच-रथ् । १ वक्त्रे २ तिथ्यंगेषु च अमरः ।

साचिवाटिका स्त्री साचि यथा तथा वटति वट-वत् ।
१ चेतनपदार्थार्थं रत्नमा० ।

साचीकृतं त्रि० सचाचि साचि क्रियते सचि-ह-कृ-कृ-ठोर्वः ।
पक्षीकृते सि०को० “साचीकृता चाकृतरेण तस्यो” कुमा०

साट प्रकाशने अद० चु० उ० उ० सेट् । साटयति ते अस्मात् त त
साटीप त्रि० सहाटोपेन सहस्य सः । १ सगर्वं २ विकटे च ।

सात हस्ते उपादाने अद० चु० उ० अक० सेट् । सातयति
ते अस्मात् त त । अयं सौत इत्येके । [शब्दे च ।

सात न० सात-अथ् । १ सुखे भरतः । सन-क्त । २ दत्ते
सातला स्त्री सातं सुखं लाति सा च । १ चर्मकमायाम्

अमरः । २ सङ्ख्यभेदे राजान० ।
सातवाहन पु० साक्षिवानव्यपे हसच० । [अमरः ।

साति स्त्री सन-क्तिन् । १ अस्वाने २ दाने शतोव्रणोऽयाश्च
सातीन(ल)क पु० सतीन(ल)एव साधे अथ् । सतीन(च)

कहले (सुहस्रतर) रायउकुटः ।
सात्यकि पु० सत्यकस्य दृष्टिर्वाभेदसापत्न्यम् अथ् । शिने-

नंप्रिंर क्षनाभख्याते दृष्टिगंघ्रे क्षत्त्रियभेदे त्रिका० ।
सात्यवत पु० सत्यवतां सत्यगम्यायां भवः अथ् । १ वद-

व्यासे त्रिका० । २ सत्यवतः सत्यजिनि च । [हजा० ।
सात्यवतेय पु० सत्यवत्या अपत्यम् ठक् । सत्यवतीयुते व्यासे

सात्वत् पु० सातयति सुखयति सात-किप् सात् पञ्चमद्वरः
स उपास्यते नास्यस्य सतप सत्य वः । विष्णुगमके
“भगवान् सात्वतां पतिः” भागवतम् । श्रीधरेण